

KRATKA POVIJEST INSTITUTA U RIJEČI I SLICI

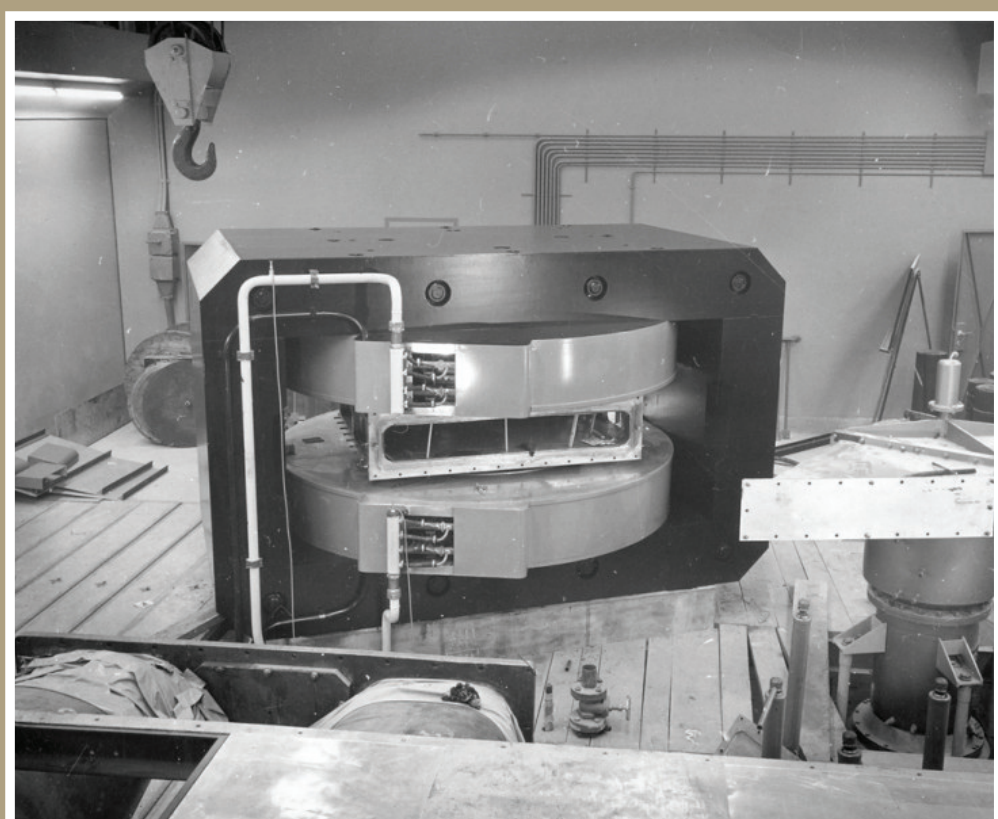
Maketa Instituta

Kip Josipa Ruđera Boškovića.
Rad Ivana Meštrovića

Rektorat Sveučilišta u Zagrebu

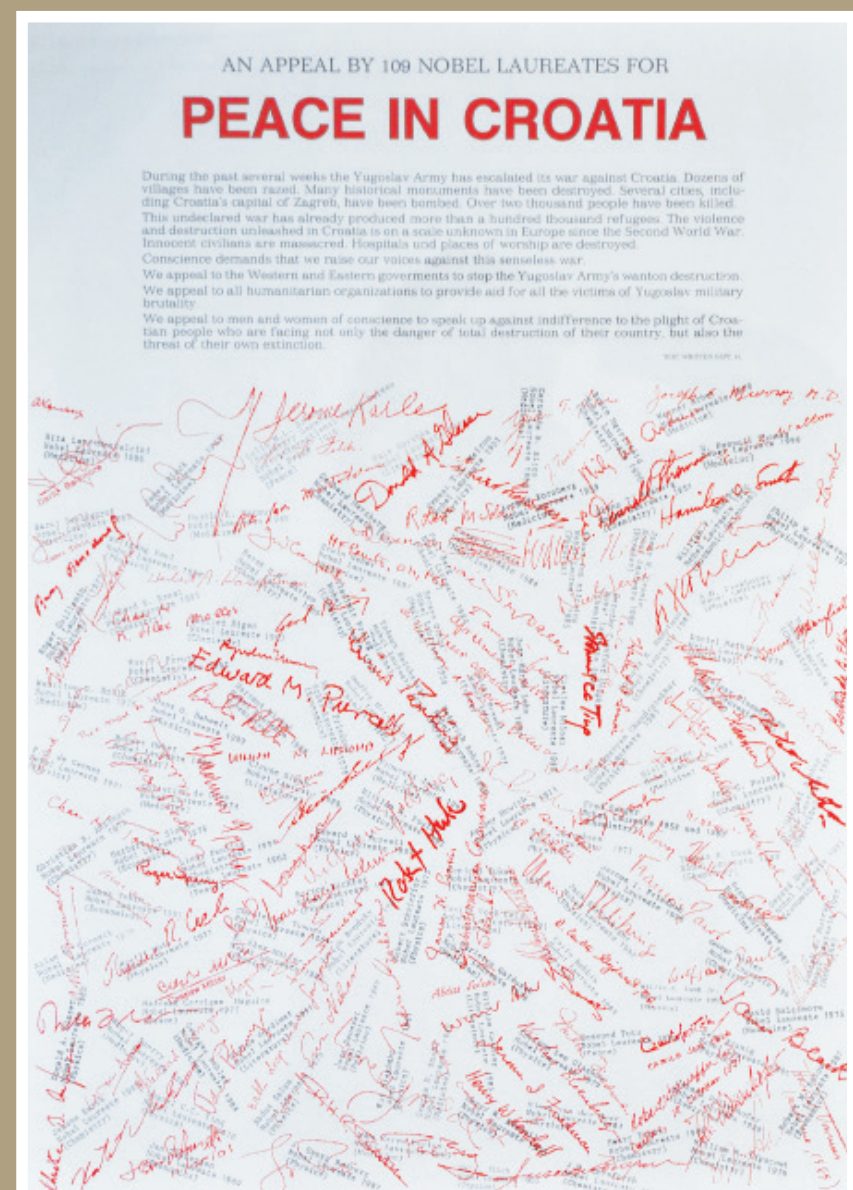
Prvi Ciklotron na IRB-u

Zavod za istraživanje mora u Rovinju

V. krilo Instituta

Apel nobelovaca za mir

Ruder inovacije - tvrtka kći Instituta

1950.

Privredni savjet i Vlada SFRJ donose odluku o osnivanju Instituta iz područja atomske fizike u sastavu JAZU u Zagrebu. Iste godine JAZU osniva Odbor za izgradnju Instituta i počinje njegova gradnja prema nacrtu arhitekta Kazimira Ostrogovića.

1951.

Na prijedlog akademika Ivana Supeka Institut dobiva ime po znamenitom hrvatskom fizičaru i astronomu iz 18. stoljeća Josipu Ruđeru Boškoviću.

1952.

Predsjedništvo JAZU prihvaća Privremeni pravilnik Instituta kojim se uvodi Vijeće instituta i funkcije predsjednika i potpredsjednika Vijeća te tehnički direktor. Za predsjednika Vijeća izabran je Ivan Supek, a za tehničkog direktora Herman Mattes. Institut je organiziran u četiri odjela: Teoretsku fiziku, Nuklearnu fiziku I (generatori s elektronikom), Nuklearnu fiziku II (metode motrenja) i Molekularnu fiziku.

1954.

Temeljem odluke Vijeća Instituta umjesto dotadašnjih odjela ustanovljene su sljedeće grupe: Teorijska, Nuklearno-strukturna, Neutronska, Visoko-energetska, elektronička, Spektralno-strukturna, Fizičko-kemijska, Radioizotopna i Ciklotronska. Prvi se put spominje i Opći sektor, u koji su uključeni Uprava i Knjižnica.

1955.

Rješenjem Saveznog izvršnog vijeća Institut je izdvojen iz sastava JAZU te postaje ustanova sa samostalnim financiranjem. Institutom upravljaju Upravni odbor, Naučni savjet i direktor.

1957.

Pokrenut je poslijediplomski studij iz prirodnih znanosti kao prvi poslijediplomski studij u SFRJ.

1962.

Pušten je u pogon ciklotron koji je ubrzavao deuterone do energije od 16MeV s intenzitetom snopa do nekoliko stotina mikroampera. Ciklotron je izgrađen isključivo vlastitim snagama djelatnika Instituta uz pomoć hrvatske industrije i koristio se je za proizvodnju radio-farmaceutika.

1963.

Novim ustrojem Naučni sektor organizira se u sedam Odjela: Teoretsku fiziku, Nuklearna i atomska istraživanja, Čvrsto stanje, Elektroniku, Fizičku kemiju, Organsku kemiju i biokemiju i Biologiju. Time Institut učvršćuje svoj multidisciplinarni karakter.

1969.

Institut za biologiju mora JAZU u Rovinju udružuje se s Institutom Ruđer Bošković, čime je osnovan novi odjel unutar Naučnog sektora – Centar za istraživanje mora. Dio laboratorija novo osnovanog Centra smješten je u Zagrebu.

1973.

Nakon donošenja novog Ustava SFRJ i SRH te Zakona o udruženom radu Institut se samoupravno konstituira i organizira u dvanaest osnovnih organizacija udruženih u radnu organizaciju Institut Ruđer Bošković. Istraživanja se financiraju putem Samoupravnih interesnih zajednica i forsira se direktna suradnja s gospodarstvom.

1990.

Izgrađeno je V. krilo Instituta za potrebe Centra za molekularnu genetiku, u kojem su danas smješteni Zavod za molekularnu biologiju i dio laboratorija Zavoda za molekularnu medicinu.

1991.

Agresija JNA na Hrvatsku i Domovinski obrambeni rat ostavljaju dubok pečat na Institut i njegovu djelatnost. Znanstvenici i službenici Instituta daju zamjetan obol u obrani i u međunarodnom priznanju Republike Hrvatske. Zahvaljujući vrlo razvijenim međunarodnim vezama, znanstvenici Instituta organizirali su potpisivanje apela nobelovaca za mir u Republici Hrvatskoj, koji su u konačnici potpisala 126 dobitnika Nobelove nagrade. Tekst Apela napisao je Ivo Banac, a potpis Linusa Paulinga bio je otonac za akciju. Apel (s potpisom 104 nobelovca) objavljen je u New York Timesu 14. siječnja 1992. godine.

1994.

Institut se reorganizira u tri Odjela (Odjel za kemiju, Odjel za fiziku, Odjel za biologiju s medicinom) i dva Centra (Centar za istraživanje mora i Centar za atomska i laserska istraživanja) koji se sastoje od zavoda. Institut se počinje financirati putem javnog nadmetanja za programe/projekte Ministarstva znanosti, tehnologije i informatike (danas Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa).

1997.

Ukidaju se Odjeli i Institut se organizira u dvanaest Zavoda. Naknadnim osnivanjem Centra za NMR i Centra za informatiku i računarstvo Institut poprima današnju organizacijsku strukturu.

2005.

Osnovane su prve spin-off tvrtke Instituta: Biozyne i Chirallica.

2006.

U okviru Projekta tehnologijskog razvoja financiranog iz zajma Svjetske banke osnovana je tvrtka kći Instituta Ruđer Inovacije d.o.o kao ured za komercijalizaciju znanja i transfer tehnologije.

2009.

Prihvaćen je novi Statut Instituta koji daje podlogu za neovisnu međunarodnu evaluaciju i reorganizaciju u podinstitute i centre.